

[Miljøministeren]

efter forudgående drøftelser med erhvervsliv, forbrugere samt berørte myndigheder m. v.

Som sagt var der allerede under debatten af produktvurderingsredegørelsen i folketinget i 1977 stor velvilje over for en ny lovgivning på området. Jeg håber folketingets partier nu, hvor der skal gennemføres en lovgivning, fortsat er klar til at gøre en indsats.

Med disse bemærkninger skal jeg, idet jeg i øvrigt skal tillade mig at henvise til lovforslagets udførlige bemærkninger, anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling og vedtagelse.

Inge Krogh (KrF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Betalning for ophold på plejehjem).

(Lovforslag nr. L 82).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til handelsministeren:

Forespørgsel [om kapitalcentraliseringen i erhvervslivet] af Gert Petersen (SF) m. fl.

(Forespørgsel nr. VII. Anmeldt 10/11 78).

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tipning.

(Lovforslag nr. L 10. Fremsat 4/10 78. Første behandling 10/10 78. Betænkning 8/11 78. Anden behandling 14/11 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

For 169 dage siden forkastede dette folketing ved tredje og sidste behandling et lovforslag, hvis fulde tekst var følgende:

»§ 1. I lov om tipning, jfr. lovbekendtgørelse nr. 66 af 25. februar 1977, ændres i § 1, stk. 1, »20 pct.« til: »19 pct.«.

§ 2. Loven har virkning fra og med regnskabsåret 1978-79.«

Nu behandler vi et lovforslag, der ord til andet er det samme som det, folketingets flertal forkastede for 169 dage siden, og efter den udvalgsbetænkning, der foreligger, må man forvente, at folketingsflertallet i dag går hen og vedtager det, som man stemte nej til for 169 dage siden.

Her har vi en ganske fortrinlig illustration af det, som det tidligere regeringsblad, Aktuelt, skrev på sin forside i går om, at folketinget lammes af ord og papir. Det er aldeles urimeligt, når det drejer sig om et lovforslag, der er så enkelt og så tydeligt i sin opbygning, og som har været til behandling igennem så lang tid, som det forslag har været, som vi forkastede ved tredje behandling den 2. juni i år, at folketinget så skal belemres med, at det samme forslag nu skal køres igennem og få en ny skæbne efter mindre end et halvt års forløb.

Man måtte kunne forlange, at de, som vælgerne har valgt til at sidde i dette folketing, også havde en sådan indsigt i deres gøremål, at de kunne finde ud af ved første lejlighed, om de ville stemme den ene eller den anden vej, eller i hvert tilfælde så mange af dem, at de udgjorde et flertal. Det er skammeligt for folkestyret, at vi skal have sager af denne type her.

Vi ved jo alle sammen, hvad der er baggrunden for, at man i dag påtænker at stemme på en anden måde end den, man stemte på for 169 dage siden. Det skyldes udelukkende regeringens forfængelighed. De, som fremsatte det forslag, man stemte om den 2. juni 1978, var ikke regeringens folk, det var oppositionsfolk, og derfor skulle de karnøfles. Og så er det ligeegyldigt, hvordan sagen er, det er ikke det, der interesserer de partier, der sidder i regeringen, det er kun det forfængelighedsmæssige, det personlige, hvem det er, der fremsætter et forslag. De er flintrende lige glade med, hvad forslaget i grun-